

דברי
שלום ואמת

בירורי דברים

בענייני השעה

להעמיד האמת על תלה

אדר התשע"ה לפ"ק

דברים אחדים

ערב פורים תשע"ה

"דברי שלום ואמת" (אסתר ט, ל)

לכאורה קשה היכי קאמר במגילה "דברי שלום", והא קחזינן דיש אגודות אגודות גבי יום עשיית וקיום מצוות חג הפורים, שהפרזים אומרים י"ד והמוקפים זועקים ט"ו, ואמאי לא חיישינן ל"לא תתגודדו"? אך התירוץ לזה פשוט, דודאי לא שייך כאן לא תתגודדו, משום דאין כאן שום מחלוקת ומריבה, ובני י"ד מודים שבני המוקפין צריכים לחוג בט"ו, וכן המוקפין מודים שהפרזים צריכים לנהוג לחוג בעירם בי"ד, וא"כ ודאי שפיר הוי "דברי שלום" ולא שייך הכא לא תתגודדו.

ומכאן יש לנו ללמוד, שבכך שעם ישראל מחולק לשבטיו למנהגיו ולתנועותיו, אין שום פירוד, ואדרבא זהו יופיו של עם ישראל. אלא שצריך כל אחד לכבד את הדעה השניה והמנהג השונה (עי' חזון עובדיה פורים עמ' שמ"ה).

לשם המחשה, האחדות בין האשכנזים לספרדים בימינו (ברמה הכללית), החלה רק ברגע שכל אחד כיבד את מנהגיו של השני והכיר בגדולת רבניו של השני, ונפסק הרצון לשנות אלו את אלו.

גם בקונטרס זה הארכנו לבאר בדברי שלום ואמת כי "אלו ואלו - דברי אלוקים חיים", וגם אם יש רבנים שמסיבות כאלו ואחרות הורו לתלמידיהם ללכת בדרך מסוימת, אין לראות זאת כמחלוקת ופירוד. וכן ביארנו את הסיבות שהביאו את גדולי הרבנים לפתיחת התנועה החדשה.

יצוין בהדגשה רבתי, כי אף שבטננו מלאה, ואם באנו לכתוב כאן את מסע ההכפשות והרדיפה הבריונית שתנועת 'יחד' ואנשיה עוברים - יכלה הזמן והמה לא יכלו, מכל מקום לא כמעשינו מעשיהם ולא נגררנו בקונטרס זה להשמצות נמוכות ואישיות כנגד עסקנים ופוליטיקאים מהצד שני כפי שנוהגים כנגד עסקנינו, ובטח לא כנגד רבנים גדולי תורה. אנו ממשיכים בקו הברור אותו צוה עלינו מרן ראש הישיבה הגר"מ מאזוז שליט"א כבר מתחילת המערכה להיות מן הנעלבין ואינם עולבין.

ובאמת הציבור אינו קונה את הכוחניות, הציבור אינו מתרשם ממאמרים מזלזלים נוטפי שנהא, הציבור מספיק אינטליגנט לקרוא את האמת גם בשורות הקטנות שהיא נאמרת. העם מעריך את נקיון הכפים, את האהבה הכנות והאחדות. **אנו נאיר את הטוב שבדרכנו ולא נעסוק ברע של האחר. הבוחר יבחר, והאמת והשלום אהבו.**

החותמים לכבוד התורה ולומדיה

בני תורה ספרדים

"אם ראית כת של צדיקים עומדים,

עמוד וחבק ונשק וגפפם" (קהלת רבה ג, ז)

פילוג או אחדות?

שלום מדומה

'שלום' ו'אחדות', אלו מלים יפות ומתוקות, שקל ונוח לנופף בהן או להסתתר מאחוריהן, אך כאשר השלום הוא כפוי, חיצוני, מדומה וחד צדדי, נזקו גדול מתועלתו. ופעמים שכדי למגר את נגע המחלוקת, הפילוג הוא דוקא צורך חיוני. (ואפשר לרמוז זאת בפסוק "והאמת והשלום אהבו" (זכריה ח, יט), **ששלום שאינו לפי האמת והצדק, אינו נכון ואהוב.**)

הלא כך נהג אבינו אברהם גדול אנשי החסד והאחווה, כאשר ביקש מלוט בן אחיו "היפרד נא מעלי" (בראשית יג, ט). הבין אברהם שכאשר המחלוקת היא מהותית בדעות וסגנונות, האחדות תישמר רק כאשר יחתוך ויעשה פילוג. רק כאשר שני הצדדים לא יתחככו זה בזה, יסורו המתחים הפנימיים, וישמור כל צד על כבוד רעהו.

וההמשך הוכיח זאת, כפי שרמז בעל הטורים: "ויפרדו איש מעל אחיו, אברם (ישב בארץ הנגב)" ס"ת "שלום", שדוקא הפרידה שעשו ביניהם, היא זו שהביאה את השלום המיוחל. ואכן, כאשר לאחר מכן שמע אברהם כי לוט נשבה, יצא להגנתו בכל כוחו. וכן שמעתי בשם הבן איש חי שיעקב ולבן כרתו ברית כדי להפרד, כי יש ברית של פירוד. לא תמיד אחדות היא הדבר שנכון לעשותו. לפעמים מעדיפים לפרק משפחה, על פני הנזק הכבד שיווצר בלא כך.

איש על מחנהו

כלפי מה הדברים אמורים? עד פטירתו של מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל, היינו כולנו בני איש אחד. בכוח גדלותו התורנית ויכולתו המופלאה לאחד בין קצוות, עמדנו כולנו כל העם מקצה תחת כנפי גלימתו וסרנו למרותו. כיהושע בשעתו, היה "איש אשר רוח בו" - שידע להלך לרוחו של כל אחד ואחד. אין ספק שהיתה זו מתנה מאת ה', כדי להשלים את המהפכה הגדולה - להחזיר עטרה ליושנה. בדרך הטבע, כמעט ולא שייך שציבור כה גדול בעל סגנונות שונים כל כך, יתאחד תחת גדול בתורה אחד (לא נוכל לתמצת בשורותיים את מעלתו וגדלותו של מרן, אולם בנוגע להנהגה ציבורית נציין, כי סוד כחו של מרן היה בכך שידע להקשיב ולכבד, לשמוע את כלל רבני הקהילות, ואף לשתף אותם בהנהגה).

כל זה היה, ולצערנו איננו עוד. כעת, ישנו ציבור גדול ועצום, שמורי דרכו הם רבנים הממשיכים את דרכו של מרן זצוק"ל שדגל בשיתוף וקירוב כל חלקי עם ישראל כולל ציבור הבעלי בתים והעם שבשדות. ציבור זה אינו מזוהה בדוקא עם גדולי התורה היושבים ראשונה במלכות מועצת חכמי התורה. מדובר בשני סגנונות של הנהגה, וכמובן אלו ואלו דברי אלוקים חיים. אך לא שייך לשנות את המציאות, ולדרוש מאותו ציבור "אחדות" כפויה, תחת הנהגה רוחנית שהם אינם מוצאים בה את עצמם, ושקולם של מנהיגיהם הרוחניים אינו נשמע בה. אחדות לעולם אינה יכולה להיות חד צדדית.

לעת כזאת, נדרש היה ממנהיג אמיתי לקום ולעשות מעשה, שגם אם ייראה כפילוג, יביא לבסוף לביטול המתיחויות והמחלוקות. פילוג זה אינו חייב להיעשות מתוך ריב ומחלוקת, אלא מתוך הבנה הדדית.

גם מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, כשהקים את תנועת ש"ס, טענו עליו בזמנו שהוא מפלג את היהדות החרדית, ושיש רק הנהגה אחת לציבור החרדי, ועוד טענות בדיוק כפי שטוענים היום. לפניו היו רבנים רבים שבשם ה'אחדות' המדומה, הותירו את בני הספרדים דוויים ושפויים באגודת ישראל, ללא שום ייצוג. עד שקם מרן המנהיג הגדול ועשה מעשה בצעד אמין וחסר סיכוי. ואילו לא היה עושה כן, עדיין אנחנו ובנינו ובני בנינו, משועבדים ומקופחים היינו... גם כלפי הגרא"מ שך זצ"ל טענו את אותם האשמות, כאשר הקים את 'דגל התורה'. אך אותם גדולים לקחו עליהם את האחריות לפלג כדי לאחות, כי אין פילוג הרסני יותר מ'אחדות' מאולצת.

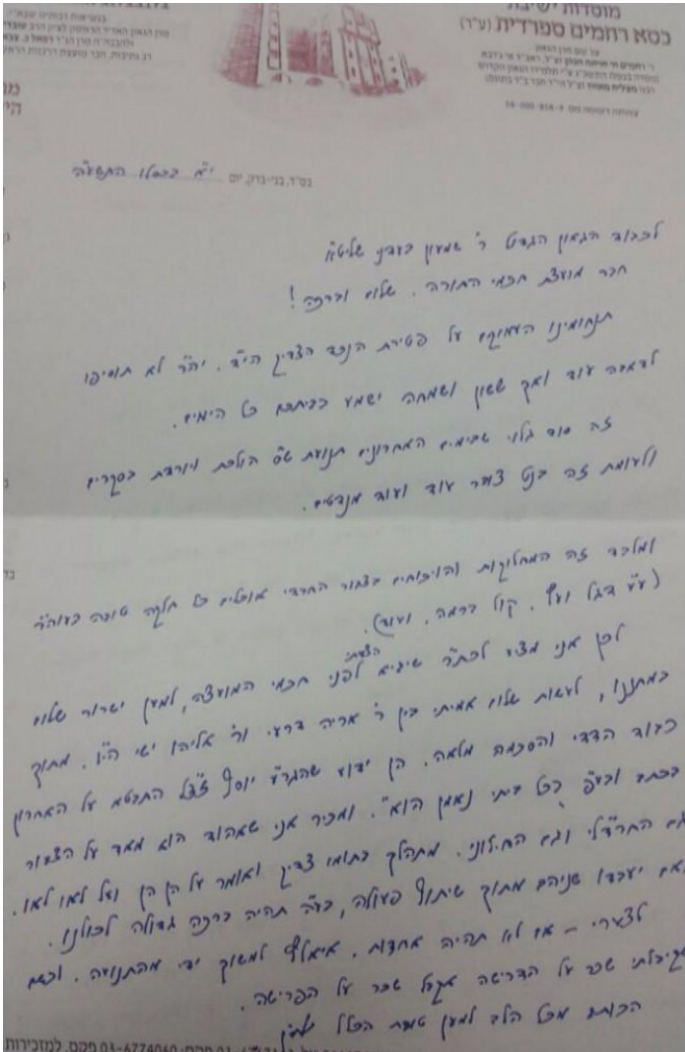
שלום שלום ואין שלום

נסינות לאחדות

והנה יודע כל שער עמי כי מו"ר עט"ר מרן ראש הישיבה שליט"א מאז ומעולם היה מרחיק עצמו מלהוביל מהלכים ציבוריים (מלבד פעם אחת שהקים את רשימת 'הן' בבני ברק על דעתו וברשותו של מרן מאור ישראל, וזכתה להצלחה אדירה לתועלת כל תושבי בני ברק). תמיד סרב להצעות להשתתף במועצת חכמי התורה, כי ידע שלא תצא תקלה מתחת ידי מרן (ולא כפי שמפרסמים לאחרונה שבקשו מקורביו להכניסו למועצת חכמי התורה, ומרן מלכא זיע"א לא הסכים לזה). בכל ימיו ושנותיו לאיוש"ט השתדל לברוח מהתערבות בפוליטיקה כמו מאש (אולם עכ"ז בכל פעם שנתבקש ע"י מרן לבוא ולחזק את הקריאה לתמוך בש"ס, היה יוצא מגדרו).

אולם בראותו כי אחרי פטירתו של מרן צוק"ל נוצר חלל עצום מהכיל, ולולי שיקום ויעשה מעשה, היה בוודאות נגרע מכח התורה ח"ו, כי אין מי שיאחד את שומרי התורה הדתיים והמסורתיים לצד החרדים לדבר ה', כאשר היה באמנה בהנהגת מרנא זצ"ל, ואדרבא מתבטאים נגדם באופן המרחיק אותם מדרך התורה, על כן הוכרח לצאת ממחיצתו. ויתן עיניו ולבו להיות מיצר וכואב על כבודה של תורה המחולל עד אשפתות, כאשר החושך יכסה ארץ ומשנא' ה' נשאו ראש להלחם ולעקור את התורה מארץ הקודש, וניאות להקים בית לרבבות יהודים רבים יראים ושלמים אשר נותרו כצאן אשר אין להם רועה, על מנת למחוק את ה"חרפה" שיהודים דתיים היו שותפים בממשלת השמד לגזירות רבות וקשות נגד עולם התורה, היהדות ומוסד הרבנות.

בכל זאת, כדרכו בכל דבר לעשותו בשיקול דעת ובמיצוי כל האפשרויות, לא מיהר בבואו לפתוח את התנועה, אלא ניסה כל אשר לאל ידו בכדי לא להזדקק לכך. תחילה כתב כמה מכתבים וניסה 5 פעמים (!) ליזום פגישה לאחד בין השורות, אחדות אמיתית שתתן מקום ראוי לדעות רבנים נוספים. גם הטריח עצמו למרות חולשתו ללכת לגר"ש בעדני שליט"א [ובמאמר מוסגר, היתה שם הבנה רבה מצדו של הרב בעדני, אלא שהרב ביקש לא להוציא את מה שנאמר שם, וכל אותם מכתבים חריפים ותמוהים, כביכול כל 13 השנים של 'נאמנות אבסולוטית' היו 'צביעות', לא נכתבו ע"י הרב בעדני, וכשהביאו לו לחתום, התחייבו בפניו כי זה יגיע באופן אישי לאלי ישי, ורק אז הוא הסכים. העובדה כי הדברים פורסמו אח"כ במודעות ענק ברחובות קריה, זה דבר שהכעיס גם את הרב בעדני]. כך גם על ידי הרב חיים רבי מחולון שהגיע למרן ראש

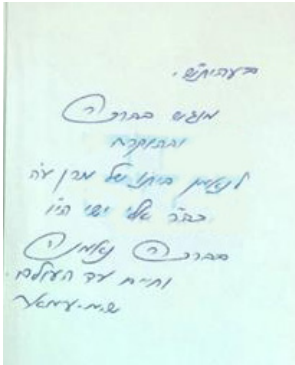
הישיבה, והרב הסביר לו שאדרבא הוא יברך אותו אם יצליח להביא לשלום. וכדי להראות לו את רצינות הדבר, כתב לו על פי בקשתו מכתב. ומה עשו אותם "צדיקים" "שוחרי השלום", מיהרו לפרסם את המכתב שיראה הדבר כחולשה וכהתרפסות...

בזו והתרסה

לצערנו, כל נסיונות אלו עלו בתוהו. הצד השני סירב להתייחס ולשמוע על התנאים, מתוך בזו והתרסה, ומתוך תקוה שלבסוף תיכפה האחדות המדומה, והאיום לפתיחת המפלגה לא ימומש.

אחר שראה מרן ראש הישיבה שליט"א כי אין שום התייחסות ורצון לתת מקום בהנהגה הרוחנית והפוליטית לציבור כל כך גדול, החליט לקום ולעשות מעשה, כמו שאמרו "במקום שאין איש - השתדל להיות איש". למרות שאין זה קל עבורו, הוא הסכים לטול את האחריות הכבדה על עצמו.

יכולים הם להמשיך ולהתכניין: "אנחנו רצינו שלום", "עשינו הכל בשביל השלום", ואולי הציבור גם יאמין להם, אך האמת שזה עוול להגיד רציתי שלום ולא להתייחס לשום פניה של הצד השני, רק להציע מול המצלמות כל מיני הצעות ריקות מתוכן שאין מאחוריהן כלום.

"נאמן ביתו של מרן ע"ה". הקדשה של הגרש"מ עמאר

על זה אמר מרן ראש הישיבה: "אני שלום וכי אדבר", אני רוצה שלום "אך המה למלחמה". אין זו דרכה של תורה, דרך של תורה היא לא לכפות את דעתך בכח, להתלהם, להשתולל, לזלזל ברבנים כאילו כל תורתם נמחקה ברגע אחד.

כולם זוכרים שאת אותו דבר עשו אותם גורמים לגאון הגדול הראש"ל רבי שלמה משה עמאר שליט"א (שמרן זצ"ל כתב עליו בהסכמה לספרו שו"ת "שמע שלמה" ח"ז: "רבה דעמיה מדברנא דאומתיה, אביר הרועים"), ולא בחלו בשום אמצעי כדי לפגוע בכבודו ולהמעיט מערכו הגדול. רדפו אותו ללא רחם, והעלימו את העובדה שהגר"ש התפייס עם מרן, ומרן זצ"ל לפני פטירתו גם כן ביקש ממנו מחילה, וביקשו שיתפלל עליו.

וכיוצא בזה קרה גם לפני תקופה קצרה כאשר התעלמו במפגיע מדעתו של הגאון המקובל האלוקי (כפי שהיה מרן זצ"ל מכנהו) רבי בניהו שמואלי שליט"א שמרן הורה בחייו לר' אליהו ישי לעשות כפי הוראותיו לגבי העיר בת-ים, באשר חלק גדול מהציבור שם הוא מקהל עדתו ונאמניו, והוא יודע היטב מה טוב לעיר. אך לא עשו זאת, והתעלמו במפגיע מדבריו, ותמכו במועמד אחר. וב"ה שלא עלתה בידם, והמועמד של הגר"ב שמואלי ניצח. ובאותו מעמד בירך הגר"ב שמואלי את ר' אליהו ישי, ואמר לו "עכשיו תורן לַנְצָח".

נאמן בבריתו וקיים במאמרו

וכמה יש לנו להודות לה' ולשמוח על שהמהלך ההכרחי הזה נעשה באחריותו ובהשגחתו של מרן ראש הישיבה שליט"א, אשר כנחשון בן עמינדב, קפץ למים, והשליך מעליו "עול החשבונות הרבים", מה יגידו ומה יאמרו, כשנלגד עיניו ניצבת מטרה לקדש שם שמים, למען תורת ישראל וארץ ישראל.

ישתבח הבורא ויתעלה היוצר, אשר שתל בכל דור ודור רועים נאמנים שמנהיגים את הדור באמת ובאמונה. ואף בדורנו דור התווה והבלבול, לא השבית לנו גואל, והותר לנו שריד לדור דעה, נצר לחכמי וגאוני יהדות ספרד, עטרת תפארת ישראל, אביר המעיינים, מופת הדור והדרו, מרן ראש הישיבה שליט"א, הממשיך בעוז את מורשת אבותינו ורבותינו, ועושה לתורה - תורת הפשט והעיון, תורת הכתיבה והסגנון, תורת המבטא והלשון, תורת המנהג והדין, תורת היושר והאמת, תורת חכמי ספרד - שלא תשכח חלילה מישראל. הוא לפיד האש

ההולך לפני המחנה אשר בעוז ובגאון נושא את דגלה להרימו ולהראותו לכל החפץ בו. וזאת מבלי להחניף לאיש, ולהביט אל הדשא של השכן.

מרן שליט"א הוא איש אמת ונפשו סולדת עד כלות מכל נדנוד שקר וחוסר אמת. וכפי שהיה מכנהו מרן זצ"ל "הרב הנאמן". כשהוא בטוח בצדקת דרכו, הוא לוחם מלחמתה של תורה, אינו חת מפני כל, ומשמיע דעותיו ברמה מבלי להתחשב ב"דעת הקהל". אינו יודע חנף מצד אחד, אך מאידך מכבד כל אדם גם אם יהיה פשוט שבפשוטים או תלמיד צעיר המחפש תשומת לב.

כל הנהגה כללית או פרטית שלו אינה נובעת מדעות קדומות, אלא מגישה מקורית החצובה מדעת תורה זכה וברה שזוקקה וצורפה בעשרות שנות עמל התורה. אי אפשר לשכנע אותו כי ככה מקובל, ככה זה נשמע טוב יותר, אלא האמת והיושר הצדק והטוב הם ורק הם לנגד עיניו.

וכבר ראינו בהתכנסות הראשונה של המועמדים בלשכתו, שמרן רה"י הנחה אותם בשלש הנחיות ברורות: **דבר ראשון:** להזהר כאשר מביאים להכרעת הרבנים חוות דעת בכל נושא, להביא את הנושא בשלמות ולא לטייח פרטים ולהציג חצאי אמיתיות. **דבר שני:** להזהר מאוד מקבלת טובת הנאה אפילו הקטנה ביותר, נגד החוק. ולהיות ישרים ואמינים כמו יו"ר התנועה הרב אליהו ישי. **ודבר שלישי:** לא למנות נושאי תפקידים רק בגלל קרבה משפחתית, אלא לפי כישורים מקצועיים ורצון כנה לשרת את הציבור באמונה. בנוסף, הורה מרן ראש הישיבה לכל אחד מהנציגים לעשות קביעות יומית בלימוד דף היומי ובספר חובות הלבבות.

על החלום הזה, על הבשורה הזו, אנחנו מדברים!

מי בדיוק הנאמן?!

"רק בכסא רחמים מעריכים את התורה שלי"

לאחרונה, נשמעות טענות ומענות על חוסר נאמנות לדרכו של מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל. אז יצאנו לבדוק מי בדיוק זה שבמשך עשרות שנים היה נאמן לדרכו ולמורשתו של מרן.

מעניין לדעת, האם בישיבותיהם של אותם "נאמנים" לומדים טור ובית יוסף לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא? שמה העיון הוא בשיטת רבותינו הספרדים? וכי מרגילים את הבחורים בכת'בה? האמנם מקפידים לא לאחר את גיל הנישואין? הבחורים אינם נישאים לבנות החובשות פאה נכרית? הציציות של הבחורים בפנים? במוסדותיהם מקפידים שהבנות

הרווקות ישימו כיסוי ראש בתפלה? מחנכים את בוגריהם לרדת אל העם שבשדות? האם הם מכניסים בניהם למוסדות ספרדים? ומה עם 'חדר יחוד'?

כל הנקודות הללו היו כידוע בנפשו של מרן, ובכל מקום היה זועק עליהן השכם והערב. ככל שאנו מפשפשים במוחנו, איננו נזכרים בישיבה נוספת מלבד ישיבתו של מרן מופת הדור הגר"מ מאזוז שליט"א שיכולה לסמן 'וי' גדול על כל השאלות הנ"ל.

באיזו עוד ישיבה תמצאו את ספרי מרן בלויים מרוב שימוש? באיזו ישיבה לומדים בהם בסדרי לימוד קבועים!?

ואכן, מרן עצמו ידע כל זאת, ואמר פעם לאחד מבניו "רק בכסא רחמים מעריכים את התורה שלי". וציין שזו הסיבה שהיא הישיבה היחידה שהוא מקפיד לבקר בה מעת לעת, מה שאינו עושה אפילו בישיבות שהקימו בני משפחתו.

גם בימי מלחמת לבנון השניה, מרן רבנו עובדיה יוסף זיע"א בשיעורו במוצאי שבת בלויין, הכריז וביקש לבטל את "בין הזמנים", בבחינת "האחיים יצאו למלחמה ואתם תצאו לבין הזמנים...". למרבה הבושה, הישיבות הספרדיות בחרו "להתעלם" מדבריו. הישיבה היחידה שהיתה נאמנה לדבריו הקדושים היתה ישיבת "כסא רחמים" על כל סניפיה ברחבי הארץ.

לא ניתן לשכתב את היסטוריה. 'כסא רחמים' היא הישיבה היחידה ששמרה בעוז על כבודו של מרן לאורך כל השנים (ולא רק בשנים האחרונות או אחרי-מות קדושים...). בשעה שבשאר הישיבות (כן כן, כולל הספרדיות שבהם), ביטלו דבריו בצניות, וניסו מתוך קנאה לגמד את דמותו הגדולה, 'כסא רחמים' היתה הישיבה היחידה שרבניה ותלמידיה עמדו מנגד כחומה בצורה להגן על כבודו נגד אותם משמיצים, שהיום, נאלצים לבלוע את כובעם מבושה.

גם בימים בהם פסע מרן כמעט בודד ויחיד נגד מתנגדיו, ניצב מרן ראש הישיבה שליט"א תמיד לצדו. כך קרה שבאחד הכנסים הראשונים של תנועת ש"ס, הכינו המארגנים במה גדולה ומכובדת לעשרות רבנים, וברגע האמת "נעלמו" כל הרבנים, מחמת שהיו כפופים לרבני האשכנזים. הכנס התחיל ושום רב לא מילא את הבמה, מרן הגיע והבמה ריקה, לא ראשי ישיבות ולא חברי מועצות, כלום! אחד היה שם לצדו של מרן - פאר הדור הגר"מ מאזוז יבלחט"א!

וכן היה בעוד שני מקרים שבהם יצאו גדולי הרבנים האשכנזים וה'משתכנזים' נגד מרן זצ"ל, וממי ביקשו תמיד לבוא ולהגן על דרכו של מרן? שוב, ממרן הגר"מ מאזוז! לימים סיפר מרן

הגר"מ שליט"א כי היו עליו לחצים רבים מגדולי הדור האשכנזים, אך הוא לא חת ולא זע, ובא להגן על כבודו של מרן!

אז לכל המלינים, נציע במטותא - טלו קורה מבין עיניכם! ובעצם, לא קורה, כי אם נגריה שלימה!

אותיות פורחות באויר

וכאן יש להבהיר דבר חשוב. מורשתו של מרן אינה מתבטאת באותיות של מפלגה כזו או אחרת, כאשר אחר פטירתו היא מתכחשת לדרכו, או יותר מדויק רומסת את דעתו בחלק נכבד מהדברים אשר היו בנפשו.

ידוע למשל כמה לחם מרן באופן אישי שבמוסדות הרשת ובמשרדים המרכזיים ברח' כנפי נשרים בירושלים, לא תחבושנה הנשים פאות נכרית (תשאלו כל מורה ברשת, והיא תוציא לכם מהתיק את המכתב שהן קיבלו על כך ממרן), אך מאז אזל גברא דמסתפינא מיניה השתנו פני הדברים בצורה דרמטית. כל אחד מוזמן לבקר בבתי הספר ובמשרדים, ולראות את רמיסת דרכו של מרן. ואפילו ב'מועצת הנשים' של ש"ס רוב הנשים עם פאות נכריות... וכן פתאום מחזרים אחרי רבני "מרבצי" שיצורפו לש"ס, למרות כל רדיפתם רבת השנים את מרן מופת הדור זיע"א.

"המשך דרכו" של מרן אינו נמדד רק בהצבעה בקלפי פעם בארבע שנים. הנאמנות לדרכו, היא תמידית-יומיומית, ונבחנת בהמשך מורשתו האמתית! **ודאי שלא משנה באלו אותיות ישתמשו כדי להמשיך את מורשתו!** ודאי שאין טעם לבחור מפלגה שנושאת את שמו לשוא, אבל לא תשקיע במאמץ להנחיל את מורשתו האמתית. על כולנו מוטלת החובה להשתדל ולטרוח שמורשתו תשמר בגאון, שעמלו במשך יובל שנים למען גאוותם של בני יהדות ספרד - לא ישכח בתהום הנשיה.

מרן לא הותיר אחריו שום צוואה לא בכתב ולא בעל פה אודות מי ינהיג את הדור אחריו. ראה הקב"ה שצדיקים מועטין - עמד ושתלן בכל דור ודור (יומא לח:). משה קיבל תורה מסיני, ובכל דור ודור יש את גדולי ישראל המנחילים את תורת משה לעם ישראל. **ואין לך אלא שופט אשר יהיה בימים ההם" (רש"י דברים יז, ט).**

לאף אחד אין מונופול על הציבור הספרדי, וכל יהודי רשאי לבחור באיזו הנהגה רוחנית הוא רואה את המשך דרכו של מרן ועל פיה לכלכל את דרכיו. אבל מה שברור שלא לבלרים זבי

חוטם יחליטו לנו מי ממשיך דרכו ומי לא.

”כל אחד יעשה כדעת רבותיו”

וכבר לפני כחודש גילו דעתם עשרות רבנים ב'קול קורא' (גם כאלו שלא משתתפים בבחירות, בנייהם: הגר"מ צדקה, הגר"מ מאזוז, הגר"ש בעדני, הגר"י מאמאן, הגר"א בקשי-דורון הגרש"מ עמאר, הגר"ח סופר, ועוד ועוד), וכתבו שאין לריב ולעשות מחלוקות על ענין הבחירות, וכל אחד יעשה כפי רבותיו.

וזה תוכן דבריהם:

אשר על כן באנו בזה לעורר את אחינו בית ישראל בכל אתר ואתר, ובייחוד בני הישיבות ואברכי הכוללים היקרים אשר עליהם ועל תורתם

העולם עומד, להוסיף ולהתחזק בימים אלו בעסק התורה בהתמדה ביתר שאת וביתר עוז. ובפרט בתקופה סוערת זו שהיצר מסיח את האדם להיכשל בדיבורים אסורים, של דברים בטלים, לשון הרע ורכילות, הלבנת פנים, ביזוי ת"ח, ועוד כהנה רעות רבות.

והננו פונים בזאת בקריאה נרגשת אל ציבור יראי ה' למען כבודה של תורה, להתעשת ולחדול מכל דיבור או מעשה העלול לפגוע בכבודם של רבותינו חכמי הדור שליט"א, ומבלי להכריע בין ההרים הגדולים אשר המה לנו לעינים, וכל אחד יעשה כפי הוראת רבותיו.

ובפרט בעת הזאת כאשר החושך יכסה ארץ ומשנאי ה' נשאו ראש, אחרי שעברה עלינו תקופה קשה של מלחמה בעולם התורה, מה רבה החובה להתחזק יותר בעסק התורה בעמל וביגיעה.

קריאת קודש

כבר נודע גדול **מעלת וקדושת ימי השבועים** אשר ראויים ומסגלים הם להתקדשות וזמיה והזקק שמירת הלשון. ובתפוצת ישראל נתנו לקיים בימים אלו "תענית דיבור", כי 'ברוב דברים לא יהיה פשעו של אישור הרע והטלות ועוד'. אשר על כן באנו בזה לעורר את אחינו בית ישראל בכל אתר ואתר, ובייחוד בני הישיבות ואברכי הכוללים היקרים עליהם וכל תורתם הנעלים עומה, להוסיף ולהתחזק בימים אלו בעסק התורה בהתמדה ביתר שאת וביתר עוז.

ובפרט בתקופה סוערת זו שדוץ מסת את האדם לחיבשל בדיבורים אסורים, של דברים בטלים, לשון הרע ורכילות, הלבנת פנים, ביזוי ת"ח, ועוד כהנה רעות רבות.

לאור זאת חובה קדושה על כל אחד ואחד לעמוד בפרץ ולשמורו לפינו מחסום. ועל אחת כמה וכמה שלא לערב קודש בחול, וכבר אמרו רבותינו (ע"ז ג.) "כל המוסק מדברי תורה, ומוסק מדברי שיחה, מאבילין אותו גהלי רבנים".

ומה טוב ומה נעים שכל אחד יקבל על עצמו בימים אלו תענית דיבור". בעיקר בזמן סדרי הלימוד

והננו פונים בזאת בקריאה נרגשת אל ציבור יראי ה' למען כבודה של תורה, להתעשת ולחדול מכל דיבור או מעשה העלול לפגוע בכבודם של רבותינו חכמי הדור שליט"א ומבלי להכריע בין ההרים הגדולים אשר המה לנו לעינים, וכל אחד יעשה כפי הוראת רבותיו.

ובפרט בעת הזאת כאשר החושך יכסה ארץ ומשנאי ה' נשאו ראש, אחרי שעברה עלינו תקופה קשה של מלחמה בעולם התורה, מה רבה החובה להתחזק יותר בעסק התורה בעמל וביגיעה.

ובפרט בעת הזאת כאשר החושך יכסה ארץ ומשנאי ה' נשאו ראש, אחרי שעברה עלינו תקופה קשה של מלחמה בעולם התורה, מה רבה החובה להתחזק יותר בעסק התורה בעמל וביגיעה.

אהבה שאינה תלויה בדבר

הרב המקדים הראשון

קשריו ההדוקים של מרן הגר"מ מאזוז שליט"א עם מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, לא החלו רק

בשנים האחרונות. עוד לפני ארבעים שנה, זמן קצר אחרי שעלה מרן ראש הישיבה שליט"א ארצה מתונס, נוצרה ידידות עמוקה בינו לבין מרן זצ"ל, שהיה באותם ימים כבר מפורסם בעולם התורה וכיהן בתפקיד המכובד הרב הראשי לתל אביב יפו.

עשרות תכתובות עברו ביניהם באותם שנים. במכתב שנשלח מאת מרן זצ"ל למרן ראש הישיבה שליט"א שנתפרסם בירחון "אור תורה" (חשון התשמ"ז סוף עמוד ס"ז), פחות משנה מאז הגיע מרן ראש הישיבה שליט"א לארץ הקודש (מיום ח' בסיון התשל"ב), רואים את האהבה וההערכה המופלגת שרחש מרן הגאון הראש"ל למרן ראש הישיבה שליט"א אשר היה אז בן ז"ך לחייו. וז"ל: לכבוד ידיד נפשי וחביבי ליש ולביא גבר חכם בעוז בנן של קדושים עמו עוז ותושיה זך השכל והרעיון כבוד שם תפארתו הרב הגאון ר' מאיר מאזוז שליט"א... יקרת אגרתו המעולפת ספירים קבלתי לנכון, ואמנם יודע כל באי שער עמי כי אינני בעל מלאכה אחת, ועומס טרדותי רבו מאוד, אולם לרוב חביבותיה דמר גבן, לקחתי זמן להשיבו בקיצור נמרץ: בדין כלה... ידידו עוז נאמן אהבתו, דורש שלומו באהבה רבה וחיבה, עובדיה יוסף

משנת תשל"ב, היה מרן ראש הישיבה שליט"א מוסר פעם בשבוע שיעור בבן-איש-חי בבית הכנסת רשב"י בתל אביב לפני שיעורו של מרן (מאז אנג נוצר הכינוי 'הרב המקדים'). כשהיה מרן מגיע למסור שיעורו, מבקש היה ממרן ראש הישיבה שליט"א להמשיך מעט את השיעור, והיה מטה אוזן לכל מילה הנאמרת.

הערכה גדולה היתה למרן כלפי יבלח"ט מרן ראש הישיבה שליט"א. לאחר שיעור שנשא בישיבה בשנת התשנ"ז, נכנס מרן ללשכתו של מרן ראש הישיבה שליט"א, נישקו ואמר לו: **רבי מאיר, אני אוהב אותך אהבה שאינה תלויה בדבר**". פעם התבטא עליו באוזני הגאון רבי יצחק פרץ שליט"א רבה של רעננה: "אם היה לאשכנזים תלמיד חכם כמוהו, היו נותנים תמורת משקלו זהב כדי שילמדם תורה". במעמד חלוקת תעודות "יורה יורה" לתלמידי הישיבה באייר תשמ"ו, הגיע מרן זצ"ל לפני יבלח"ט מרן ראש הישיבה שליט"א, וכשנכנס מרן ראש הישיבה, נעמד מרן מלא קומתו להפתעת כולם ואמר: **"ניקום מקמי גברא רבא"**. עוד היה רגיל לחרוז **"מהרב מאזוז אל תזוז!"**.

מאות פעמים מרן ראש הישיבה שליט"א מוזכר בספריו של מרן זצ"ל בחביבות וכבוד גדול, והיטה מתבטא עליו באופן שלא התבטא על איש זולתו, ומעריך מאוד את חוות דעתו ההלכתית. במכתב שנכתב בשנת תשס"ה, כותב לו מרן הגר"ע יוסף על הוצאת ספר 'בן איש חי' עם הערותיו: "אשריו ואשרי חלקו, שמזכה את הרבים ומרביץ תורה לעדרים ומחזיר עטרה ליושנה".

בספר "רבנו" מעיד שבג' אדר התשס"א, באו לשאול את מרן זצ"ל על אדם בעל עסקים מארצות הברית שנסע לטקסס לעסקים ונעלם, וביקשו שמרן יתפלל עליו. הורה להם מרן שישלחו כסף למרן רה"י שיעשה לו פדיון נפש.

כ-40 פעם האזין לקלטות

בשנת תשמ"ה, יצאה לאור על ידי מר בריה דרבינא הרב גדעון מאזוז שליט"א סדרה בת שש קלטות, תחת השם "תפלת שחרית כהלכתה", בהן מבאר מרן ראש הישיבה שליט"א את התפלה כולה למן 'מודה אני' ועד 'עלינו לשבח'. הסברו המקיף והרחב כולל הגהות רבות, הערות הלכתיות ותיקונים דקדוקיים חשובים.

מרן זצ"ל, לפי עדות בנו רבי דוד שליט"א **האזין בעצמו לקלטות כ-40 פעם (!)**. ולא זו בלבד, אלא שבאחת מדרשותיו יצא מגדרו באופן ספונטאני לשבח את היצירה החשובה, והתבטא בהזדמנויות רבות כי **אי אפשר להתפלל כראוי תפלת שחרית כהלכתה בלי לשמוע את הקלטות הללו**.

הנה ציטוט מאחת משיחותיו: "ב"ה היום יש קסטות שהוציאה ישיבת 'כסא רחמים' בבני ברק, ושם ראש הישיבה הגאון ר' מאיר מאזוז, ממש גאון צדיק ירא שמים ובקי טוב בביטוי ובדקדוק. יש שם שש קסטות מתחילת תפלת שחרית עד סופה, איך לומר את הנוסח ואיך לבטא את המלים. ויש קסטה מיוחדת בשביל ביטוי האותיות, איך מבטאים אותם.

"לכן כדאי שכל אחד ואחד ירכוש את זה, היום אין כמעט אדם שאין לו טייפ בבית. יכולים לשמוע פעמיים-שלוש-ארבע, ויקלוט הכל. **לא צריך ללכת אצל מורה פרטי במיוחד, אפשר בפרוטות לקנות הקסטות האלה.**

"וזה גם החזקה בשביל הישיבה ישיבת 'כסא רחמים', ישיבה חשובה מאוד, לומדים שם תלמידי חכמים מהמסד עד הטפחות, תלמידי חכמים צעירים, תלמוד תורה, הכל יש שם, וב"ה הוא המדריך אותם הוא המנחה אותם, מלבד זאת הוא גם גדול בתורה אומר להם סברות ישרות.

"צריכים לבקש את הקסטות האלה, ישלם כמה שצריך לשלם, וישמע אותם כמה פעמים ויטה אוזן קשבת, ולאט לאט יתחיל לבטאות, וגם יחזור ויעשה פרקטיקה בפיו ויתרגל, ויאמר כל הברכות כהלכתן.

"הואיל ונפק מפומיה דמר"

מיותר לציין שלא פחותה היא הערכתו ואהבתו של מרן ראש הישיבה שליט"א למרן זצוק"ל. כמעט ואין דרשה ואין שיעור בהם הוא אינו מזכיר את דמותו המופלאה. בכל הזדמנות הוא מציב אותו כיעד וכדמות לחיקוי ולהערצה, על בקיאותו העצומה, על סגנונו הקולח, על שקידתו המופלאה, ובעיקר על ספריו היקרים והחשובים.

אך כמדומה שההערכה והכבוד האמיתיים ביותר משתקפים מהנהגתו של מרן ראש הישיבה שליט"א בענין צאת שבת לפי דעת ר"ת. בנדון זה ידועה דעתו של מרן רה"י שהעיקר כדעת הגאונים, ובתשובות ארוכות ורחבות נימק את דעתו בכמה מקומות בטוב טעם ודעת, ואף נשא ונתן בזה עם מרן בארוכה. ועם זאת, למעשה נוהג מרן רה"י וכך נוהגים בישיבה ע"פ הוראתו להוציא שבת כדעת ר"ת. וכל כך למה? מנמק זאת מרן רה"י בפשטות: **"הואיל ונפק מפומיה דמר"** (קונטרס בין השמשות שבסו"ס משנה ברורה חלק ג' מהדורת איש מצליח עמוד ק"א).

אחד מהמקומות בהם נחשפו הציבור לגודל אהבתו של מרן זצ"ל למרן הגר"מ מאזוז, היה בפעמים בהם היה מגיע מרן הגר"מ לליון. כמעט בכל מערכת בחירות הוזמן מרן ראש הישיבה שליט"א להיות הרב המקדים, ודוקא בשבוע הסמוך ביותר למועד הבחירות, כי ידע מרן שדבריו נשמעים. מה שמעניין היה לראות את האהבה העצומה שהופגנה שם.

במוצש"ק שמות התשס"ג בביהכ"ס היזדים, מסר מרן ראש הישיבה שיעור במוצאי שבת לפני שיעורו הקבוע בליון של מרן, בבוא מרן הפליג מרן ראש הישיבה שליט"א בשבחיו כיאה וכיאות לגדול הדור שליט"א, ובסיימו דבריו, **"ולא יכול יוסף להתאפק"** (בראשית מה, א), וכך אמר: אמנם ידידנו רבי מאיר דיבר בשבחי, אך תדעו שכל מה שאמר עלי, **כל זה צריך להיאמר עליו!...**

במערכת בחירות האחרונה לפני פטירתו של מרן, כאשר הגיע מרן ראש הישיבה לשיעור בליון, ושהו במקום גם כל גדולי התורה הספרדיים, ראו הכל איך מרן הגר"ע יוסף יוצא מגדרו ברוב אהבה וחיבה דוקא למרן ראש הישיבה, ומיד בהכנסו חיבקו ונישקו. והנה באמצע משאו של מרן ראש הישיבה, לפתע יצא מרן מגדרו ולהפתעת כולם הושיט את כוס התה שלו למרן **ראש הישיבה שליט"א**.

לאחר השיעור, ביקש רק ממרן ראש הישיבה לעלות אתו לביתו, ושם ביקש ממנו להביא לו את הנקודות שהוא כתב לעצמו לדבר, שיהיו הדברים מול עיניו. כיון שהיו הדברים בכתב ספרדי שאינו בקי בו (מרן כתב בחצי קולמוס שהוא קצת שונה), אמר לו מרן שזה בכתב

ספרדי, אבל מרן לא ויתר "תן לי לפחות לראות, כי אני אוהב לראות את כתב היד שלך גם בלי להבין" (יש תמונה שמרן מסתכל על הכתב). לאחר מכן ביקש שיביא לו את כל הדרשה כתובה, ובאמת הקלידו את כל הדרשה שהרב מסר שם ושלחו למרן. והעיד נאמן ביתו כי ביומיים שחלפו עד שהגיעו הדפים שכתב מרן ראש הישיבה, כל כמה זמן שאלו מרן "נו, רבי מאיר כבר שלח את הדפים", "תבדוק אם כבר הגיעו הדפים!" הלא דבר הוא!

הזהרו בגחלתן!

איש האשכולות

לצערנו הרב, יש אנשים אשר מעולם לא פתחו ספר מתוך ספריו הרבים של מרן הגר"מ מאזוז שליט"א ולא התוודעו לגדולתו התורנית. לפי תומם ניזונים הם מבלבלים ריקים ופוחזים אשר מחמת אינטרסים זרים וצרים דואגים בכל הזדמנות לגמד את דמותו, בדיוק כפי שנהגו בזמנו כלפי מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל. וכנראה זה כוחו של השקר והחנופה, לרדוף את חכמי וגדולי ישראל האמיתיים, מתוך בורות וזלזול בתורתם ובגדולתם.

על כן, אמרנו לכתוב כאן מקצת מן המקצת מגדולתו, כדי שלפחות ידעו שהם מלעיזים במלאכי אלוקים, וישילו נעליהם מעל רגליהם, בבחינת "לפני עור לא תתן מכשול". ואכן, רבים אחרי שהכירו והתוודעו לרום ערכו, התחרטו ובקשו מחילה על שגגתם. ולעומת זאת, ידענו מסיפורים מהימנים שאנשים שפגעו בכבודו, פגעה בהם יד ה' רח"ל. ומידה טובה כפליים, רבים שזכו לקבל את ברכתו ראו נסים ונפלאות הפלא ופלא.

זכה עם ישראל והבורא ברחמיו העניק לו גדולי ומאורי דרך, ענקי הדעת והרוח, להאיר לנו את המסלה העולה בית אל. מהם ראשי ישיבות החכמים בפלפול התלמוד, מהם פוסקי הלכה מורי הוראות, מהם דיינים היושבים על מדין, מהם מגידי מישרים במדרש ובאגדה, מהם מקובלים העוסקים בסוד השם, מהם החודרים על עמקי התלמוד בעיון ובסברא, מהם בקיאים ועיניהם כיונים. יש בזה מה שאין בזה ויש בזה מה שאין בזה. נדיר למצוא איש אשר הכל בו.

מרן מופת הדור משרידי דור דעה הגאון רבי מאיר מאזוז שליט"א בשונה מכל אלו, גאון בכל מכל כל - בגמרא ובהלכה, בנגלה ובנסתר, בראשונים ובאחרונים, בשירה ובבלשנות. ראש ישיבה שהעמיד אלפי תלמידים מורי הוראות בישראל, אב"ד ומגדולי פוסקי ההלכה בדורנו, מעיין מובהק בעומק התלמוד, וחריף ובקי בימה של תורה. כשם שגדול כוחו בדיני שבת ובשר וחלב, כך הוא אומר 'אחותי את' לחכמת הדקדוק והעיבור. היקף ידיעותיו בכל התחומים

ועומק עינו מעוררות השתאות, ואין לך חכמה ומדע הקשורים בהלכה אשר נשגבו מידיעתו.

לצד חיבוריו 'ארים נסי', המקיפים את ים התלמוד הגדול, כתב למשל, גם ספר 'סולת נקיה' על חכמת העיבור. לצד אלפי תשובות עמוקות בהלכה שפרסם במשך עשרות שנים בירחון "אור תורה" ובספריו סנסן ליאיר ומקור נאמן ועוד, כתב מאות כללים בדקדוק וחקר לשון הקודש בספרו אסף המזכיר, ועוד ספרים רבים שיצאו וכאלו שעתידים לראות אור, בע"ה.

על שלחנו של ראש הישיבה שליט"א נערמים מדי יום עשרות מכתבים עם שאלות בהלכה מכל קצוות תבל, ובהם שאלות קשות ומסובכות הנוגעות לדיני אישות וכדומה (מרבנים שהיו שואלים בעבר את מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל). לכל שואל עונה הרב בסבלנות, ואלפים נהנים ממנו עצה ותושיה, במיוחד בעניינים שבהם נודע כחד בדרא, כמו עיון, דקדוק, עיבור, מחקר תורני ועוד.

בעבר כיהן מרן ראש הישיבה שליט"א כחבר בית הדין "נוה ציון" יחד עם הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א, הגאון רבי שלמה בן שמעון שליט"א והגאון רבי שלמה מחפוד שליט"א (וראה בשו"ת שמע שלמה להגר"ש עמאר כמה נדונים בחושן משפט שנדונו בהרכב זה). לאחר מכן פתחה הישיבה את בית הדין "משפט וצדק" בו הוא מכהן כראב"ד.

ר"מ בן טו"ב

כבר בהיותו בגיל 17 בשנת התשכ"ב, הפך לר"מ בישיבה בתוניסיה, ומאז במשך למעלה מיובל שנים הוא זוכה להרביץ תורה ולהעתיק השמועה במסירות נפש, להעמיד אלפי תלמידים, ולשמש מורה דרך לרבבות.

כבר כשהיה בגיל חמש-שש, היו כל פרשיות התורה בטעמיהן ודקדוקיהן שגורות להפליא בפיו וכמונחות בכיסו, משל היה קורא ותיק עשרות בשנים.

בהיותו בגיל שבע וחצי, ראה אביו הגאון הקדוש רבי **מצליח מאזוז** זצ"ל את כשרונו של בנו היניק והחכים, ודחק בהנהלת בית הספר להעלות את הילד לכיתת "בבא מציעא", הלומדים את הסוגיות העמוקות בפרק "הזהב" עם רש"י ותוספות. למרות שילדי כתה זו היו בגיל י"ב-י"ג, דרש מבנו הקט להצטיין בלימודיו וידיעותיו יותר מכל בני הכיתה!

באותו זמן, הגיע שליח מארץ ישראל בשם הרב **זאב גולד** זצ"ל. הוא ביקר בכיתתו של הילד מאיר, וביקש לבחון התלמידים. את המבחן הוא פתח בשאלה: "מי יודע למה קראו למקום

ההוא באר שבע?". כל ילדי הכתה שכאמור היו בני "ב-י"ג לא ידעו את התשובה, מלבד הילד מאיר שהצביע וענה מיד "כי שם נשבעו שניהם". הרב האורח התפעל מהתשובה המהירה של הקטן שבכתה, וביקש להיפגש עם אביו הגאון רבי מצליח. כשנפגשו, שיבח הרב גולד את כשרונותיו של הבן, וביקש מאביו לקחתו אִתוֹ ללמוד בשיבות בארץ ישראל, אך אביו הגאון לא הסכים מסיבות שונות. כאות הוקרה, הבטיח הרב גולד שבשובו לארץ ישראל, ישלח לילד שי מארץ הקודש. ואכן, שלח לו ששה סדרי משנה (עם פירוש רבנו עובדיה מברטנורא ותוספות יום טוב), בצירוף מכתב ברכה נלהב שיזכה לגדול בתורה ויפוצו מעיינותיו חוצה. רבי מצליח החזיר מכתב תודה לרב גולד על ברכותיו, ובפרט על שבירך את בנו לגדול בתורה, ברכה שבאותו זמן עזוב מתורה לא היתה שכיחה.

הבן הגדול עלה ונתעלה, וכבר בגיל רך מאוד רכש ידיעות מקיפות בש"ס ופוסקים, תוך כדי כתיבת חידושים וביירווי הלכה, כדרישת אביו ממנו ומאִחיו שיעיינו בגמרא ובמפרשים וכך יחדשו חידושים ויעלום על הכתב. וזאת, על אף שבעירם שום נער לא העלה חידושים על הכתב!

את חידושויו על הש"ס, החל הילד לכתוב כבר בגיל צעיר מאוד, חידושו הראשון בגמרא הבריק במוחו בשנת התשי"ג, כאשר היה בסך הכל בגיל שמונה. היה זה חידוש שפתח שער לרבבות החידושים שבאו אחריו. כיצד התחדש לו החידוש, הוא מספר במבוא לספרו "לא תשיך": "ביום שבת ט"ז בטבת התשי"ג, עיינתי כל היום בסוגיא דב"מ דף מ"ח ע"א, כי למחר "אני קרוא לה עם המלך" (אני מגיד את השיעור), ועמדתי בקושיא עצומה בסוף העמוד... שאלתי לאמה"ג זצ"ל כמה פעמים ולא ענני. לבסוף אמרתי לו: "מה אענה לרב למחר אם ישאל אותי?", הפטיר אבא: "גם הרב לא יודע"... ואכן במוצאי שבת בדק אבא ומצא בשיטה מקובצת בשם הרמב"ן והריטב"א שאינם גורסים מלת ואשכח (וכמדומה כן מצאתי אח"כ גם בדקדוקי סופרים). ואז כתב לי את החידוש הראשון בגמרא!".

בשנת התשט"ז, אחד הארגונים בירושלים שעסקו בעידוד כתיבת חידושי תורה, ערך תחרות והענקת מלגות על מאמרים מובחרים, ואף ליושבי חו"ל שלחו הודעה על כך. להפתעתם, נשלח אליהם מתונס בירת תוניסיה מאמר הלכתי עמוק בנושא "הכלאים לאור ההלכה", עם בירור שיטות הראשונים בענין, שיטת הרמב"ם ומשא ומתן בדברי נושאי כליו - המגיד משנה והכסף משנה ועוד, שיטת הטור ביורה דעה סימן רצ"ד והבית יוסף שם, לפלול בדברי האחרונים מהרש"א ומשמרות כהונה בקידושין דף ט"ל בביאור הסוגיא, וכן הלאה עד לבירור ההלכה למעשה. המאמר הנפלא ערוך היה בטוב טעם ודעת בלשון תלמודית צחה ורהוטה.

והנה, מכל המאמרים הרבים שנשלחו מתונס, זכה בפרס מסידרה ראשונה מאמר זה, שנשלח על ידי הנער **מאיר מאזוז** בגיל 11. הפרס שנשלח אליו לתונס עם הקדשה מהארגון בירושלים, היה ספר "שיטה מקובצת" לבבא מציעא בשלשה כרכים (הוצאת אברהם ציוני תל אביב).

"הַחֲכָמָה וְהַמְדַע נָתַן לָךְ"

כבר מקטנותו, יקדה בלבו הטהור אש קנאת האמת לכבודה של תורה. בשנת התשט"ז, בהיותו בגיל 11, קלטה אזנו כיצד בחורים שלמדו צרפתית מתפארים בידיעותיהם בחכמת האלגברה ודומיה, ומקניטים אותו ואת רבותיו בשאלות חשבוניות, באמרם: 'פתור נא שאלה זו וזו...!'

לא יכול היה לראות כבלע את הקודש, ולתת להם הרגשה כאילו השיגו דברים שאין בתורה, אזי שם לבו להעמיק חקר בכל הסוגיות הקשות והעמוקות שבש"ס אשר יש בהם ענייני חשבון והנדסה, כגון מסכת כלאים, עירובין, ראש השנה ועוד. כמו כן עיין בביאורי הרב בעל תוספות יום טוב על המשניות שם, ובשאר ספרי פוסקים שעוסקים בכגון אלו.

ואכן, תוך זמן קצר, דלה הילד בגאונותו מתוך עומק הסוגיות את כל חכמת החשבון כולה בצורה מפליאה. וזאת מבלי לנגוע בשום ספר חשבון, שלא היה אחד כזה בביתו. ויותר מכך, אף גילה בה כללים חדשים שלא נגע בהם אדם מעולם, ותוך רגעים אחדים הצליח לחשב מערכות שלמות בחשבון ללא מאמץ כלל.

"וה' יודע כמה שמחתי בו"

בזמן שנכנס הילד לעול תורה ומצוות, צירף אביו הגאון רבי מצליח לאחד מהמכתבים שהיה שולח לרבו הגאון רבי **רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל** (בעל שו"ת שמחת כהן ט"ח) גם מכתב מהבן הצעיר רבי מאיר, אשר בו העלה הבן כמה מחידושיו על סוגית רחס"ה העמוקה (פסחים י"ד ע"א). היה זה בחודש סיון תשי"ח, מספר חודשים לפני פטירת רבי חויתה.

על אף תשישותו הרבה, ראה רבי חויתה לנכון לכתוב לנער מכתב ארוך מלא בדברי חיזוק ונפלאים המתובלים במספר עצות חשובות. וזאת, כדי לעודד את רוחו להתמדה בתורה וכתבת חידושים.

רבי חויתה שנחשף לראשונה לחידושיו הגאוניים והמקוריים של הילד, התרגש עד מאוד, ורוה נחת מכך שבני תלמידו ממשיכים בדרך הנכונה, ושוקדים על תלמודם ומחדשים חידושים עמוקים בעיון. מהמכתב נכרת התפעלותו העצומה, עד שבין השורות הוא רומז כי הוא מסופק אם אכן החידושים ששלח הילד הם בניסוחו האישי.

בחושו הפדגוגי הבין רבי חויתה ללבו של הילד המתגורר בעיר הבירה תונס, שבאותו זמן היתה מרוקנת מתורה, וכמעט כל חבריו למדו בבתי ספר ללימודים אקדמיים, ולכן המציא לו 'חברים' ו'מורים' מיוחדים שיהוו תחליף לחברים רגילים.

כמובן שהמכתב פעל את פעולתו, וגדיים נעשו תישיים. ללא ספק, מכתב זה היווה תמריץ לבן רבי מאיר להתעורר ביתר שאת להמשיך בלימודו הפורה, ולכתוב דבר יום ביומו חידושי תורה.

השפעת שהשפיעה שפע

"בן שבע עשרה שנה והוא נער..." , חלה הנער מאיר בשפעת. בעודו שוכב במטתו, ביקשו אביו - רבנו האיש מצליח לחבר פירוש על הפיוט "מי כמוך" לפורים שחיברו רבי יהודה הלוי זצ"ל. ואכן, חיבר פירוש נפלא הגדוש בקיאות אדירה בכל התנ"ך ובתלמוד, על **אלף ארבע מאות עשרים ואחת** מלותיו היקרות של הפיוט "מי כמוך" ללא שום ספר עזר!

לימים, זכה הפירוש הזה שנכתב ע"י בחור בן 17 שנה בלבד, למלים הבאות בהקדמת ספר חזון עובדיה (פורים) למרן הגאון רבנו **עובדיה יוסף צצוק** ל: "ואפריון נמטייה לידיד נפשי הרב הגדול הנאמן שליט"א ראש ישיבת "כסא רחמים" בבני ברק ת"ו, שנעזרתי בספרו "סנסן ליאיר" בכמה מקומות. יהי רצון שיזכה להמשיך ולהגדיל תורה ולהאדירה ברבות הטובה, לאורך ימים ושנות חיים ושובע שמחות וכל טוב. אמן."

למי שבקיא בספריו של מרן יודע שזו הפעם היחידה בה התבטא מרן בהקדמותיו שנעזר בספר כלשהו!

"השארתי בן ממשיך אחרי"

לא פעם ולא פעמיים, הביע רבנו האיש מצליח בפיו את הערכתו לבנו הגדול, ואף היה נושא ונותן עמו רבות בסוגיות אשר עסק בהן. פעמים רבות הוא מזכיר בתשובותיו שמועות בשמו, וכמה פעמים אף שינה את דעתו בהלכה ובשאר עניינים, בעקבות הערותיו החשובות של בנו "המאיר לארץ ולדרים", כפי שמכנהו לפעמים בתשובותיו.

לאחר נישואיו של **מרן ראש הישיבה שליט"א**, היה מגיע מדי פעם לביקור קצר בבית הוריו כדי לעלעל בספרים הנדירים המצויים בעקד הספרים של אביו, מעתיק מקורות או שואל ספר ליום יומיים.

יום אחד, בעת ביקורו בבית אביו, אמר לו אביו רבי מצליח: "יש כאן לשון מוקשה של הרב כסף משנה על הרמב"ם, אולי תצליח לפרשו!". ראה והבטיח לעיין בו. למחרת, בא ופירשו בטוב טעם ודעת, עד אשר היו הדברים מחוורים כשמלה. רבי מצליח הקשיב בקורת רוח, וכשנהרה שפוכה על פניו, לחץ את ידו של בנו ואמר בחום: "חזק וברוך!".

כשיצא מרן ראש הישיבה את הבית, נאנח רבי מצליח אנחת סיפוק, והפטיר בשקט בפני מקורביו: "ברוך השם! השארתי בן ממשיך אחרי!".

גברא רבה קא מסהיד עליה

צא וראה כמה העריכוהו גאוני ארץ בדור שלפנינו. הגאון רבי שלום משאש זצ"ל כתב עליו בהסכמתו לספר "דרכי העיון": "כל רז לא אניס ליה. הוא נאמ"ן ודבריו חיים ונאמנים... דבריו שקולים בפלס חכמה ודעת. מאן דתיליד אמיה כוותה תליד...". הרבי מליובאוויטש זצ"ל אמר לרב יוסף יצחק פינסון שליט"א חסיד חב"ד שלמד אצל מרן שליט"א בתונס ורצה לעבור ללמוד בארה"ב: "כל זמן שרבי מאיר מאזוז בתונס אל תחליף ישיבה אחרת, לא תמצא כמוהו בעולם!". הגאון רבי מאיר ועקנין זצ"ל: "הגר"מ מאזוז חכם שלם הן בעיון והן בדקדוק". הגאון הצדיק רבי ינון חורי זצ"ל: "יש רבנים שהם גדולים בתורה ויש שגדולים בפרשנות ויש שגדולים בהלכה, ויש שגדולים בעיון ויש שגדולים בקבלה, ואילו מרן ראש הישיבה גדול בכל". הגאון רבי אברהם הכהן זצ"ל כתב עליו בתחילת ספרו "קרית ארבע": "הגאון המובהק בכל מקצועות התורה, המפורסם בחריפותו ובבקיאותו... שכלו כגחלת ולשונו כאש אוכלת". תלמידו המובהק הגאון רבי משה לוי זצ"ל: "מורנו ורבנו, עטרת ראשנו וצניף תפארתנו, זך השכל והרעיון, אביר המעיינים לגאון, אשר זכיתי להסתופף בצלו, להתחמם מאור תורתו, ולהתענג מסברתו הישרה והקולעת, ומשכלו הזך והבהיר, ולספוג ממדותיו המיוחדות בפרט מדת האמת ומדת הענוה..." (בסוף תשובה שפרסם בקובץ "אור המאיר" סימן א' עמוד י"ט).

חבר אני לכל אשר יראוך

בירור היסטורי

ועתה נשוב לבאר ענין הקמת תנועת 'יחד'. הנה ידוע כי בשנים האחרונות קורה תהליך מבורך בציונות הדתית - נוצר בירור עמוק, ויש כאלו שמקצינים לכיוון החילוניים, ויש כאלו הקרויים חרד"לים המתקרבים להנהגה והדרך של הציבור החרדי. הללו יראי שמים השומרים על קלה כבחמורה, שולחים את בניהם ללמוד בתלמודי תורה, שואלים בעצת דעת תורה, רוקדים במירון בל"ג לעומר ובטישים, ושותפים מלאים למאבקייה של היהדות החרדית. ההבדל כמעט

היחיד ביניהם לבין הציבור החרדי, הוא המחלוקת בענין היחס למדינת ישראל.

וכפי שאין להכליל חרדי מודרני יחד עם אברך צדקני, למרות שלשניהם כפה שחורה, כך אין לערבב בין אותם אנשים יראים ושלמים לבין החלק הלייטי, למרות שבראש שניהם מונחת כיפה דומה.

מדובר בעשרות אלפי יהודים שאינם מוצאים את עצמם במפלגות החרדיות, הן בגלל החשש משמירה על ארץ ישראל, והן בגלל שהם חשים פגועים מאמירות כאלו ואחרות. ציבור זה - או שלא היה מצביע כלל, או שבילית ברירה היה נאלץ להצביע שוב למפלגות שגם הוא עצמו התאכזב מהם בשנתיים האחרונות. וכי לא נקרא ונאמר להם "חבר אני לכל אשר יראוך"?

אם תנועת 'יחד' קמה רק בשביל לרכז את אותם כוחות וקהלים חדשים למחנה התורני, דיינו. מפלגה כידוע יוצרת זהות. כאשר אנשים מסורתיים הצביעו ש"ס, זה לא הסתיים בהשלכת הפתק לקלפי, אלא הדבר הביא אותם לשלוח את ילדיהם לתלמודי תורה ולשנות את צביון ביתם. וכך גם כאן. כל מי שיראת ה' בלבו - בורר לעצמו את דרך היראים. מי לה' - אלי!

המפלגה איפוא יצרה כאן בעצם הופעתה בירור היסטורי שגם אם לא היה - היה צורך להמציאו.

התכנסותם תחת תנועת האחדות והתורה, לעמוד כחומה בצורה כנגד הגזרות הניתכות על לומדי התורה, ועל שמירת צביונה היהודי של המדינה, זוהי ודאי תוספת ברכה להגברת כח התורה והמצוות, או כלשונו של מרן ראש הישיבה בדרשתו: "למחוק חרפה מעם ישראל, שלא יגידו הנה עם ישראל נתן גט לתורה ולקב"ה. "כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו" - אנחנו לא אלמנים מהקב"ה, והוא לא מגרש אותנו, אנחנו שלו והוא שלנו". ע"כ לשון קדשו.

ובאמת כל המצפצפים בזה, אינם יודעים על מה ולמה יצא הקצף מאת רבותינו גדולי הדורות על הפשרנים למיניהם, וחושבים שכל שיתוף פעולה עם מי שכיתו אינה שחורה, חמור כסיוע לעוברי עבירה ויותר. ופשוט שאין הדבר נכון, וכאשר יראה הרואה בספר היקר "פאר הדור" תולדות הגאון החזון איש (ח"א עמ' רצ"ב) שאמר לתלמידו רבי שלמה כהן: "לא זכינו עדיין שיהיו כל ישראל צדיקים גמורים, גם את הבינונים אין לרחק". ולתמיחה ר' שלמה מה מקום אם כן לחרי אף נגד המזרחי, ולמה מתנגדים לשיטתם, הרי גם הם בכלל בינונים, הסביר לו החזו"א דברים ברורים, שהבדל רב יש, המציאות של בינונים עדיין אינה מהווה שיטה מיוחדת בפני עצמה. גם הבינוני יודע שמוטב להיות צדיק גמור ושצריך לשאוף שכולם יהיו צדיקים גמורים. אך הוא כשלעצמו חושב כי אין הוא מסוגל לכך בגלל אונס היצר וחולשות אחרות.

ה"מזרחי" לעומת זאת מייצג שיטה של בינוניות, השואפת שבני ישראל כולם יהיו בינוניים גרידא, על נקודת מטרה זו יצקו גם את אושיות החינוך שלהם, והם מתייחסים בשלילה כלפי הצדיק, אין הם רואים בו את האדם השלם. וכי יש לך סכנה חמורה מזו?! עכד"ק (וע"ע בס' במחיצתם ח"א להר"ש לורינץ, עמ' צ"ח).

ומעתה הדבר פשוט שכאשר בא אדם החובש כיפה סרוגה ירא שמים המקפיד על קלה כבחמורה, ומצטרף למפלגה הנשענת על דעת תורה של גדולי הדור שליט"א, ח"ו להרחיקו, אחר שאינו שואף לפשרות.

מה גם שעסקנים אלו שהצטרפו לתנועת 'יחד', הוכיחו בעבר כאשר לא היה להם כל אינטרס, ואף הוטלו עליהם סנקציות בשל כך, שהם שומרים על נאמנות לעולם התורה וקידשו שם שמים ברבים. ובזמנו, כל הח"כים החרדים הללו ושיבחו אותם עד אין קץ. ופתאום, כאשר מדובר באינטרס פוליטי, לא רק שלא מכירים טובה אלא כופרים בטובה...

יחסו של מרן זצ"ל לציונות הדתית

ומאחר שיש מי שרצונו לחבל באחדות ההיסטורית מתוך קנאה ואינטרסים צרים, ניסה לצייר לנו כאילו מרן מלכא רבנו הראש"ל זיע"א היה מתנגד חריף לאנשי הכפופות הסרוגות בכללותם. והדבר ידוע לכל כי מרן היה רחוק מכך כרחוק מזרח ממערב. הן אמות שהיה לוחם בכל כוחו כנגד רבנים פשרנים, אבל חלילה להכליל את כולם כפשרנים. ואדרבה, ידוע כמה היה מכבד עד מאוד את הרבנים היראים מהציונות הדתית, וזכורים לטוב נאומיו השנתיים של מרן במוסד הרב קוק ובמרכז הרב עד שנותיו האחרונות. וידועה ידידותו הגדולה עם הגאון רבי אברהם שפירא זצ"ל. ואפילו בש"ס עצמה, מינה כמה וכמה נציגים וראשי ערים חובשי כיפות סרוגות כידוע, ואיש סודו שהיה בין המקורבים אליו ביותר, היה דוד גלס ז"ל שהיה מהציונות הדתית ובעברו כיהן כח"כ במפד"ל.

דברים ברורים ביותר בענין זה, השמיע מרן בשיעורו השבועי בלויין לפני הבחירות הקודמות. והבהיר כי אין לו שום דבר ח"ו נגד אנשים שלובשים כיפות סרוגות. וכי הכיפה מעידה מיהו האדם? חברי הכיפות הסרוגות כולם אהובים, כולם ברורים. הייתי הולך לשיבות הסדר לומר דברי תורה, והיו שמחים וגם אני שמחתי. עלינו לאהוב ולחבק אותם."

ונעתיק בזה כאן מדברי מר בריה דרבינא הגאון ר' אברהם יוסף שליט"א (בראיון שנדפס במוסף "נשיא ישראל", סוכות תשע"ה, עמ' 27) ובלשונו: "אבא הנחיל לדור שלם את ההבנה שלא להתיימשך אף פעם משום אדם, באיזה מצב שהוא יהיה. תן לו את ה'דחיפה' לעלות

ביראת שמים! **אצלו אף פעם לא היה הבדל בין הכיפה הסרוגה לכיפה השחורה** ביחסו האנושי לבני אדם. אף פעם, אבל ממש אף פעם, זה לא דיבר אליו. תמיד כשדיבר על בחירת דיינים, כאב לו מאד שהפכו את זה למעין 'מפתח פוליטי'. "הטובים יכנסו" היה אומר בכאב, "מי שלא מוצלח לא יכנס!". ישנם דיינים דתיים לאומיים, ומתוך אהבת תורה הם גדלו להיות רבנים ודיינים טובים. אבא קירב אותם! תמיד היה שזור בהנהגותיו המסר המאד ברור של "אל תדון את חברך". כל עוד לא היתה מעורבת אידיאולוגיה בין השורות - לא עניינה כיפתו (או צבעה) של העומד מולו את אבא! אני זוכר גם את התלמידים הראשונים שלו (בהיותי בן 5-6), **רובם היו עם כיפות סרוגות!** אצל בני עדות הספרדים זה לא היה אידיאל... היום יש אמירות חדות לכיוונם - למה לבדל ולהפריד? אין דרכנו בכך, שכן מה שמשיגים במלה לא טובה, משיגים כפליים במלה טובה - זו היתה הדרך שבה אבא חינך אותנו". ע"כ.

כשאגודת ישראל הלכה עם המזרחי

וכבר היה הדבר לעולמים, ואין הדבר בגדר "עושה חדשות". ידוע לכל כי בכנסת הראשונה הקימו גדולי ישראל חזית דתית מאוחדת של אגודת ישראל יחד עם המזרחי.

כמו כן אגודת ישראל צירפה פעם את מפלגת פא"י כדי לחזק את עולם התורה... מענין לקרוא את התייחסותו של הגר"י קנייבסקי בעל קהילות יעקב לכך, באגרתו שנדפסה בקריינא דאגרתא (מהד"ח ח"ג סי' א') וז"ל: "ואמנם הרבה נצטערנו על שנשתתפו [אגו"י] הפעם עם פא"י, אשר נתרחקו מדרך גדולי ישראל, והעמידו ענינים חומריים בשוה עם דרישת שמירת הדת, ואולי עוד מעדיפים. אבל האגודה עשתה זה ע"פ הסכמת גדולים, אשר כנראה עיקר טעמם הי' למעט בשנאת השומרי תורה זה לזה, כאשר בבחירות הקודמות ממש היו שונאים זל"ז, איש את רעהו חיים בלעו. עכ"ל. והנה זה אמר הגאון זצ"ל על רשימת פא"י, שבעטו בגדולי ישראל והלכו בשרירות לבם, עכ"ז לא אמר שעשו אגו"י איסור בהתחברותם אליהם, וכל שכן בנידון דידן".

'חייבי כריתות' האמנם!?

לאחרונה הוציאו איזה ציטוט בשמו של הגאון הרב בעדני כי חלילה יש בתוך תנועת יחד 'חייבי כריתות'. ובטוחים אנו כי גורמים מסוימים בחרו להוציא את הציטוט הזה בשמו, ולא על דעתו של הרב, שהרי יש כאן פשוט עוול שנעשה בצורה אכזרית כלפי אדם יקר, על ידי שקר ועיוות בל יופר. כבר יותר מעשרים שנה שברוך מרזל (שחבר ל'יחד' **כבלוק טכני**) לא עלה להר הבית! מאז שהגרש"ז אוירבך זצ"ל העיר לו על כך! והראיה שלא מפי הגר"ש בעדני יצא הציטוט הזה, שכן לכל הדעות אין איסור כרת ב'הר הבית' (מחוץ לעזרה) אחר טבילה כדן.

למי שאינו מכיר את האיש, ברוך עצמו מקורב מאוד לכל גדולי ישראל. הוא זכה להתקבל בחביבות יתירה אצל מרן הגר"ע זצוק"ל, שהיה רגיל לומר עליו את הפסוק "ודברת בם" והיה אומר: "ב"ם" ראשי תיבות ברוך מרזל, ואף קיבל ספר בהקדשה אישית ממרן. כך גם הדברים כלפי מרן ראש הישיבה שליט"א להבה"ח, ההיכרות של ברוך וההערצה שלו כלפי מרן היא בת שנים רבות, עד כדי כך שכאשר הרב היה בחברון, הרב התארח אצלו בבית.

עוד הוצאת שם רע מוציאים אותם גורמים הטוענים כיצד אפשר לשבת יחד עם אנשים שהציקו למרן וציערו אותו בהפגנות סביב ביתו?

אמנם היו קבוצת אנשי ימין קיצוני שהפגינו ליד ביתו של מרן בתקופת הסכם אוסלו (שרק לאחרונה התברר כי מרן לא תמך בו, אלא סמך על הידע המקצועי של ההנהגה הפוליטית של ש"ס דאז, והתבטא בצורה שאינה משתמעת לשני פנים כי לא הוא שעשה את ההסכם, ומי שמכחיש זאת הרי הוא מבזה את מרן וד"ל), אך דוקא ברוך מרזל בהוראת רבו הרב כהנא ז"ל עשה הכל למנוע את אותם ההפגנות ליד ביתו של הרב, והרב היה מודע לכך ובגלל זה קירבו וחביבו. גם מי שהיה המקור לפרסום הדברים, הספיק כבר להתנצל על הפרסום השגוי. למה בתקשורת החרדית מתעקשים לחזור על זה?!

מרבצים לש"ס

ואם יש הגוררים שיח לפינה הזו, נציע שקודם כל יקשטו עצמם ואחר כך יקשטו אחרים. מאז פטירת מרן שבו לאותו מקום אנשים שמרן בחייו נידה אותם, וזעק מכאב לבו, ממש כמעט בבכיה, כי הם רודפים אותו ואת משפחתו, והם רוצים לקצר לו את חייו, וכאלו שציערו את הרבנית שבכתה בדמעות שליש בגללם. אז אולי מרן בליבו הרחום לאחר מכן סלח להם, אך אנחנו נקרב אותם?! לא היה מן הראוי יותר, להוקיר את אלו שמרן גילה כלפיהם חיבה בלתי מסויגת לאורך כל השנים, בלי יוצא מן הכלל! ולא נזקקו מעולם שהרב ימחל להם, אלא אדרבא הרב הרגיש שנשלחו לו משמים לשרתו באמונה.

רק לאחרונה התפרסם שש"ס מחזרת אחר אותם ראשי ישיבות ספרדים-אשכנזים, המכונים "מרבצי", שיביעו תמיכה בתנועת ש"ס. אכן כן, אותם ראשי ישיבות שרדפו את מרן זצ"ל והכפישו את שמו בכל הזדמנות, ובישיבותיהם ספרי מרן עדיין עומדים באיסור: "בל יראה ובל ימצא".

אם השמאל ואימינה

ענין נוסף שעליו חרד מרן הגר"מ מאזוז שליט"א ורבני התנועה, וזה אחד הגורמים שהמרצו

גודל העיוות

מעשי בריונות

והנה משעה שקמה תנועת "יחד", לא חדלו גורמים מסוימים להצר את צעדיה בכל דרך אפשרית, עד שהגיעו למעשי בריונות ואיזמים שפלים ביותר. ובעיקר השמצות זולות וקטנוניות המגיעות השכם והערב לתקשורת הכללית, ונוצר מהם חילול ה' נורא.

בנוסף, ישנם גורמים שככל הנראה, העבירו סכומי כסף כמעט לכל כלי התקשורת החרדים, בשביל לכוון את דעת הקהל נגד המפלגה, למנוע פרסומים שלה, ולעורר מסע השמצה ודי-לגיטמציה נגד התנועה ראשיה ורבניה, עד שרבנים ועסקנים רבים מתומכי התנועה נאלצו להיות 'שקופים' מחמת המציק.

ובשנאתם ובקנאתם כי רבה החליטו לעבור על "מכה רעהו בסתר", וגייסו מאן דהוא שיכתוב דברי נבלה והוצאת שם רע על שלוחא דרבנן ר' אליהו ישי הי"ו. והלה העלה בחמתו חוברת שלמה "מגילת הסתר" שכל כולה סותרת עצמה מתחילתה לסופה, רצופה בשקרים לשון הרע והצגת דברים בצורה מגמתית מאוד לבזות ולהקניט בסילופים שונים ומשונים. וכי היכי דלישתמען מיליה, חיברה בשפה תורנית ורבנית, שפת חלקות לשון מדברת גדולות.

מוסיף והולך

ובפרט הירבה להשיב אפו ביוצרו מצג שוא כאילו בימיו של ר' אלי ישי ירדה קרן התורה מטה מטה, בשעה שבימיו מוסדות הרשת גדלו והתרחבו!

והנה אמת נכון הדבר, כי בימי שלטון אריה דרעי על ש"ס, היו הישגים גדולים ליהדות החרדית, אך יש לזכור דבר פשוט שאז הרכב הממשלה איפשר לתת עד חצי המלכות. וידוע שהיתה זו התקופה הטובה ביותר ליהדות החרדית מצד הממשלה. וכל זה נעצר עוד בזמן שהיה אריה דרעי יו"ר, כמה שנים לפני מאסרו, שאז השתנה המצב לרעה, ואחר כך באו ממשלות ברק שרון ולפיד, שכבלו את ידי הנציגות החרדית כולה הן של ש"ס והן של ג', וסגרו את משרד הדת וכו', עד ימינו שאנו עדיין בהלון וחסור. דברים שבשנים לפני כן יכלו להיעשות בצורה קלה ופשוטה, הפכו להיות קשים מאוד, ובמקום להיאבק על הישגים, היה צורך להילחם לבל ירעו ולבל ישחיתו. לא תקום פעמיים צרה.

ולכן, אדרבה, זה שר' אליהו הצליח לשמר את הכל, ואף להרבות את מוסדות התורה, ולשמר את התקציבים של עולם התורה, הרי זה הישג לא מבוטל. דרעי עצמו הודה בכך, וביום חזרתו לש"ס אמר על אל ישי: "במשך תקופה ארוכה מאוד, בים סוער, בתקופות לא קלות, גם אופוזיציה וגם קואליציה, ניווט את הספינה בכשרון ובטוב טעם".

ומה שייחס אותו לבלר את כל עוצם פעולות תנועת אל המעיין ליו"ר התנועה הראשון, אולי לא ידע כי קודם שעמד בראשות ש"ס היה ר' אלי יו"ר אל המעיין, ונמצא שהוא זה שהיה רוח החיה באופנים, וכל שייחס לר' אריה ואמר עליו צדיק מה פעל, הרי כבדו בכבוד חברו. וכפי הנראה, שאחר שראו עוצם פעולותיו באל המעיין, שמוהו בראש התנועה.

גם מבחינה פנים חרדית, בזמן שהיה ר' אלי ישי בראשות ש"ס, הוקם בסיועו הישיר המפעל האדיר "ועתה כתבו לכם" ואיגוד בני תורה "דורשי ה'", שהרבו את כבוד התורה וכבוד מרן זצ"ל, וזקפו את קומת עולם התורה הספרדי בכמה ידות. כמו כן הצליח ר' אלי לשמור על **אחדות עם הציבור הליטאי**, דבר לא פשוט בכלל, ונפגש פעמים רבות עם ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן בשליחות מרן זצ"ל.

הישגים כבירים

גם מבחינה חברתית, הצליח ר' אליהו במשך שנות פעילותו להביא הישגים מרשימים. ואם באנו לפרטם ולבארם אחת לאחת, יכלה הזמן והמה לא יכלו. נזכיר רק כמה מהם לדוגמא:

בשנת 2007 עת כיהן בממשלת אולמרט כשר התמ"ת, חתם על תקנה המחייבת **ביטוח פנסיוני מקיף במשק לכל עובד**. זאת לאור המצב הבלתי נסבל של הפנסיה במשק בו היו מאות אלפי עובדים ללא ביטחון כלכלי לימי זקנתם. מאז ועד היום נהנים מכך למעלה ממיליון עובדים ועובדות במשק הישראלי.

ב- 2009 בממשלת נתניהו השניה הייתה כוונה מצד ראש הממשלה ושר האוצר להגדיל **המע"מ על הפירות והירקות**. אלי ישי הודיע אז כי ש"ס תפרוש מהקואליציה באם תעבור ההחלטה. עקב כך בוטלה התכנית.

בשנת 2011 בעת כהונתו כשר הפנים בממשלת נתניהו השניה, החליט אלי ישי על עדכון טבלת **ההנחות בארנונה**, בכדי להקל באופן משמעותי על סך ההוצאה לנפש. לדוגמא הקריטריון שהיה קבוע עד אז בחוק לסך המקסימלי להכנסה למשפחה לצורך קבלת הנחה הועלה ב-25 אחוזים. כך גם כל ילד עד גיל חמש יחשב כשתי נפשות. וכן מתן הנחה לסטונדטים במעונות

של 66 אחוזים. עוד נקבע כי שכר הלימוד למוסדות חינוך ינוכה מסך ההכנסה.

בהסכם קואליציוני שנחתם עם ראש הממשלה דאז אהוד אולמרט, השיג אלי ישי כספים בסכום של כשני מליארד שקל שהועברו למטרת הגדלת קיצבאות הילדים וביטול קיצוץ שהיה מתוכנן לקדנציה זו. כמו"כ הועברו הכספים לישיבות, מקוואות ועוד.

בכל שנותיו בכנסת פעל אלי ישי לפתרון בעיית הנוער הנושר ופעל במשרדים השונים לקידום הטיפול בנוער זה. במהלך פעילותו בנושא הגיע למצב של שינוי התפיסה במשרד החינוך לגבי הגדרת נוער נושר, והביא לקידום תקציבים רבים ופתיחת מוסדות יעודיים וכיתות לנוער זה.

הישגים נוספים שאפשר לזקוף לזכותו של אלי ישי: הירידה הדרמטית במספר המסתננים לשטח ישראל, הקמת משרד הדתות לאחר שטומי לפיד דאג לסגור אותו, וכן יחסי אימון מלאים עם ראשי הממשלה בנימין נתניהו ואהוד אולמרט.

לא ברעש ה'

עוד יש להבהיר כי כאשר יש חוק או תיקון בחוק שעומד בניגוד לדעתך או השקפתך, ישנן שתי דרכים להשפיע ולשנות, הדרך האחת היא לעורר רעש בתקשורת ובכנסת, להביע את התנגדותך כנגד יוזמי המהלך, להתעמת ראש בראש בחוקיות ובהוגנות החוק, ובסוף אם זה קרה ואתה מנצח, אזי זה בקול רעש גדול. החיסרון הגדול בדרך זו, שפרסום חילוקי הדעות מקשיח את עמדת הצד השני שמסרב מעתה להתגמש ולהיכשל, ועושה כל מאמץ לעמוד על הצעתו. ובמציאות בה אנו חיים שגורמי המשפט ורוב מקבלי החלטות אינם סבורים כמונו, רוב העימותים נדונים לכישלון חרוץ. אז אמנם יהיו כמה מוצלחים ואנחנו נפרסם אותם בגאווה על ההצלחה, אך בישורת האחרונה הציבור הפסיד עשרות מאבקים.

מאידיך יש דרך אחרת, לפנות אל יוזמי החוק, להגיע איתם להבנה שקטה בלי מצלמות ותקשורת, ולהישאר מוערך אצל כל הגורמים שיטו אוזן קשבת בהזדמנויות הבאות. אמנם יאמרו שאתה אפרורי ולא עושה כלום, אך את תרומתך לבוחרים הבאת מעל לכל דרך אחרת.

במשך 13 השנים בהם כיהן ר' אליהו כיו"ר תנועת ש"ס, הוא השתמש בשיטה זו. רק לדוגמא מהממשלה האחרונה, כאשר בחרה הממשלה נציג לוועדת מינוי דיינים, בחרה הכנסת ברוב של 80 קולות נציג מהאופוזיציה ושמו אלי ישי. למה הרי הוא אפרורי?!

כך גם לפני כשנתיים, בתחילת כהונת הממשלה האחרונה, תוכנן קיצוץ קשה מאוד ברשת

מעיינן החינוך התורני, ובחינוך העצמאי. בא ר' אלי ישי, וישב עם שר החינוך שי פירון, והעיר שהמהלך אינו חוקי ואינו קביל בחוק, הגיעו להבנות והקיצוץ הנורא בוטל! ופתאום יצאה איזו הודעה מאחד הגורמים: "כופפנו ללפיד את הראש הוא נכנע! הקיצוץ בוטל!". ההודעה השחצנית הזו שגרמה לרעש תקשורתי, אילצה את פירון לעלות ולהבהיר כי אותו גורם לא עשה כלום. ויותר מכך צר האוצר לפיד שנפגע מהבוטות, הוציא את ההודעה הבאה: "האמת, אני לא מבין אותך, לא רק שזה שקר גלוי, הוא גם מנע את האפשרות שננסה אי פעם לשתף אתו פעולה בנושאים החשובים לציבור שלו".

רבם דקרו

ואמנם אילו היה מדבר רק על ר' אליהו ישי, עוד היה אפשר להחריש, אך כל רואה דבריו זועק כי יש כאן פגיעה נוראה בקודש הקדשים מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל. ולא יאמן איך מרוב תאוותו להקניט שלוחא דרבנן, לא התקררה דעתו עד שעשה את מרן זצוק"ל כאיש פתי תמים שבתמימים אשר בכל ימיו לא שם לב לנעשה מסביבו. ולא ידענו איך עלה בדעתו מחשבת פיגול כזו, לאמר כי כל הימים אשר ישי חי בראשות ש"ס, היה מוליך שולל את מרן מנהיג דורנו, כאילו הוא ח"ו כאיש אשר אינו שומע ואינו רואה איך כביכול מפעלותיו מתמעטים ומדלדלים כדבריו.

ועם שהרגיש הכותב בחולשת דבריו וזרותם כי רבה, חשב לרפות שבר על נקלה, באמור שכן היה לעולמים בכל הדורות שנמצאו גיחזי ודומיו אצל צדיקים, וכמעשה אדוניה בן חגית, וכיו"ב. ושכן יסד לו אדונו הגר"א בפי' משלי שהדיבור של המלך הוא כמו קסם, אף שמרמים אותו, יקרה ה' בפיו שיהא משפטו אמת, ולא יאונה לצדיק כל און וכו' וכו'. והרחיב חלקת לשונו בזה. ולא הרגיש שזה נגד מה שהרחיב קודם לזה, שכאלו ר' אליהו דלדל והמעייט כביכול כח התנועה, שא"כ ח"ו יצא מכשול תחת ידי צדיק שנתן לאדם דל אונים להמעייט כח התורה, ולא להחליפו בחזק ובעל כוחות ממנו. וכל הדוגמאות שהביא לדבריו, אינם שייכים בענייננו.

וכבר מרן עצמו בענף עץ אבות (עמוד קל"ה) הביא שהגאון רבי **עקיבא איגר** זצ"ל אמר על אלו שאמרו עליו כן: "אלו שאמרו שיכולים לפתות אותי.... איני מוחל להם כלל וכלל, כי **על בזיון התורה אי אפשר למחול!**".

אך הציבור מספיק חכם, ואינו 'קונה' כל סיפור שלבלר ישרב, בשעה שבאינספור פעמים יצא מרן מגדרו בהתבטאויות של נאמנות שלא יצאו מפיו מעולם על שום ח"כ ויו"ר. ובארבעה עשר ספריו חקק לנצח את עדותו "בכל ביתי נאמן הוא". וידוע שמרן פעם קרא לר' אלי ונישק אותו ואמר לו: "מוודה אני לה' ששלח לי אותך". ופעם התבטא "עד שמשמים הזמינו לי אותו,

אני לא רוצה להחליפו".

פטור ממכרז

שר הפנים אלי ישי ביקש וגם קיבל למשרדו ללא מכרז אישור לגלוש באמצעות אינטרנט רימון

בהחלטתם נרחבים היועצים המשפטיים במשרד הפנים כי ההתקשרות הראשונית הייתה לעשרה חודשים ומבוקש אישור לחודשים נוספים (מאי-אפריל 2012). ההתקשרות היא באותם תנאים ולקבלת אותם שירותים שהיו בהתקשרות הראשונה של המשרד עם אינטרנט רימון. החברה מספקת שירותי אינטרנט תוך מניעת כניסת לאתרים מסוימים שאינם ראויים לרבות לצפייתם של ילדים אין בממצא חברה אחרת המסוגלת לספק שירותי אינטרנט עם ההגנות הנדרשות ולפיכך השמירה על האזויות נדרשת מטעמי יעילות וחסכון. בסופו של הליך הבקשה אושרה ובלשכת השר ממשכים לגלוש בכטחה.

מאת: יחיאל חן
כנאמן לדעת גדולי ישראל וכמודע לסכנת העצמות שבגלישה הפרוזה מקפיד טגן ראש הממשלה ושר הפנים הרב אליהו ישי להשתמש אך ורק בספק האינטרנט המוגן רימון.

כפי שכולנו מכירים, הברוקרטיה בארץ, והחשש משחיתות שלטונית, מחייבת כל רכישה במשרד ממשלתי בעריכת מכרז. לאחר שהשר ישי קיבל אישור לעשרה חודשים הוא הגיש בקשה לאישור לעוד חודשים של גלישה בטוחה. הרב ישי הגיש בקשה לפטור ממכרז, מכיוון שאינטרנט רימון היא החברה היחידה שמספקת את ההגנות הנדרשות.

מהאחרון שיטיפו לו על אידישקייט. קו עיתונות. ח"י אלול תשע"ב

הבנו עד כמה המשמעות של זה. לשם דוגמא, בתחילת הדרך כאשר עלו וירדו שמות להצטרף כמועמדים במפלגה, עלה שם של אחד מנאמני השומרון, הכל היה נראה טוב ויפה, אבל אלי התעקש לא לחתום ולפרסם שום דבר עד שישאל את מרן. אמרו לו כדאי לפרסם, זה יעשה רעש תקשורתי טוב. בינתיים, עד שהגיע האישור ממרן ראש הישיבה, פורסם כי אותו שם הוזמן לחקירה, ורק בגלל ההיצמדות לדעת תורה ניצלה התנועה מנזק תדמיתי חמור. וזו רק דוגמא קטנה!

"אני אעזור לך מלמעלה"

וחדשות אני מגיד כי לפני פטירתו קרא מרן לר' אליהו, ואמר לו כי דעתו אינה נוחה מהעוול שנעשה לו, והרשה לו בפירוש לפתוח מפלגה. הגאון רבי יורם אברג'ל שליט"א מרבני תנועת 'יחד' שנחשף להקלטה, התייחס לדברים במהלך כנס בחירות בקרית שמואל, ואמר: "מרן זיהה אנשים. הוא לא היה פסיכולוג אבל הוא ידע על מי לשים את היד, על מי לשים את העין. לפני מותו אמר ובאוזני שמעתי, שהוא, אלי ישי, האיש שיש לשים את היד עליו וסמך ידו עליו".

"מעין זה אני רואה בשיחה האחרונה שניהל מרן מביתו הקדוש לפני עזיבתו את עלמא הדין, ושם ביקש שכן תיפתח תנועה..." חשף הרב אברג'ל והוסיף: "מרן רוצה לקדם דברים שיעזרו לארץ ישראל. מה שהצדיקים רואים בסוף ימיהם, זה דברים שאי אפשר לתאר, שלושים יום לפני הפטירה יש השגות..."

הרב אברג'ל ציטט את דברי מרן לאלי ישי באותה שיחה מדוברת: "אני מלמטה לא אעזור לך,

אין לי כח, אני אעזור לך מלמעלה".

יום יבוא...

יבוא יום בחלוף הסערה, והם בעצמם לא יבינו מדוע נסחפו כל כך לחרף ולגדף רבנים ושלוחי דרבנן. לפתע, ימצאו עצמם נבוכים מול עצמם - למה היתה כדאית כל ההתלהמות הזו נגד מפלגה שיש לה דעת תורה...

יום יבוא והם לא יבינו מהו היצר הזה שכפה עליהם את הנסיון לחנוק אורחות חיים של קבוצה גדולה ועתירת זכויות, בעוד שגם הם יודעים בסתר לבם שציבור זה נושא על גבו את המחויבות להמשך דרכו ומורשתו האמיתית של מרן.

עוד יבוא היום בשקוט הרוח, וההתפכחות בוא תבוא, ועמה תבוא ההכאה על חטא על העקיצות כנגד גדולי התורה, על החילול ה' שנוצר מזה, על הפגיעה בחינוך הילדים...

ואז, באותו יום יבינו בעצמם באיולת הטמונה בצעדים שנקטו. לפתע יגלו שהמתקפה המכוערת שלהם או אפילו עצם הרצון לפגוע, גרמו לנרדפים להתחזק, הגבירו את הנחרצות והעמיקו את ההבנה בנחיצות.

כעת שכרון הכוח והמחשבה שביכולתם לשלוט גם על גדולי ישראל, מסמאים את עיניהם, וכך גם התקוה שבאמצעות כמה תרגילים תקשורתיים ושימוש בכמה עיתונאים זבי חותם ועגולי משקף, תוך נסיון להסתיר את כוונותיהם האמיתיות, יצליחו לכפות את רצונם על הקבוצה המורדת בריבונותם.

אך יום יבוא, והכל יודו שהמהלך ההיסטורי הזה היה חשוב מאין כמותו, והוא תרם להגדלת הכח החרדי, וכוכבם של שלשת התנועות החרדיות עלה יעלה. והאמת והשלום אהבו.

זה לא יקרה מיד. אנו לא יודעים כמה זמן זה יקח. אבל יום זה בוא יבוא. הוא מוכרח לבוא.

לא ירחק היום...

